

Evanghelia - cel mai înfricoșător adevăr din întreaga Scriptură

Paul Washer

illbehonest.com/romana

Înainte de toate, Evanghelia începe cu Dumnezeu. Vedeți, întreaga problemă se rezumă la natura lui Dumnezeu. Dumnezeu este drept. Dumnezeu este sfânt. Dumnezeu nu poate să-Și încalce atributele Sale. El nu poate face ceva prin care să Se contrazică pe Sine Însuși. El este un Dumnezeu drept.

Acum, acesta este un lucru bun. Ar fi înfiorător să știm că acest Univers a fost creat de un dumnezeu rău; de un dumnezeu omnipotent, dar rău... ar fi absolut înfiorător! Deci, este bine că Dumnezeu este drept. Dar atunci apare următoarea problemă: dacă Dumnezeu este drept, ce face El cu noi?

Dați-mi voie să ilustrez această problemă. Acum câțiva ani mă aflam în Europa și urma să vorbesc la o universitate, și știam că audiența avea să-mi fie potrivnică. Toți credeau că are să vină un “dinozaur social” care avea să le prezinte un mesaj în stil puritan și să le spună că toți sunt niște păcătoși. Așa că, în timp ce urcam pe scenă, mă rugam: “Doamne, Te rog, ajută-mă!” Și cred că El mi-a dat înțelepciune. M-am uitat la acei studenți și le-am zis: “Am să vă împărtășesc cel mai înfricoșător adevăr din Scripturi.” Și am continuat să le spun și să-i avertizez că le voi împărtăși cel mai înfricoșător adevăr pe care-l poate cineva cunoaște despre Dumnezeu. Când erau toți numai ochi și urechi, m-am uitat la ei și le-am spus: “Cel mai înfricoșător adevăr al Scripturii e că Dumnezeu este bun.” În acel moment, toți au început să râdă și să chicotească spunând: “Dar care e problema?” Unii dintre ei chiar au spus cu voce tare: “Care e problema cu un Dumnezeu bun?” “De ce e înfricoșător faptul că Dumnezeu este bun?” Iar răspunsul meu a fost următorul: E înfricoșător să știm că Dumnezeu este bun pentru că noi nu suntem buni! Deci, ce face un Dumnezeu bun cu oameni ca noi, păcătoși? Am păcătuit împotriva lui Dumnezeu, am păcătuit unul împotriva altuia, am păcătuit împotriva naturii, am păcătuit împotriva a tot! Întreaga creație cere condamnarea noastră, iar dacă Dumnezeu este cu adevărat drept, atunci ce face El cu noi? Dacă un Dumnezeu drept i-ar ierta pur și simplu pe cei răi, nu ar mai fi drept. Dacă un Dumnezeu sfânt îi cheamă pe cei răi la Sine pentru a avea părtășie cu El, atunci El nu este un Dumnezeu sfânt.

Așa că cea mai mare întrebare din toată Scriptura este aceasta: Cum poate un Dumnezeu drept să ierte oamenii răi și totuși să rămână drept? Cum poate un Dumnezeu sfânt să cheme oameni răi în părtășie cu El, și totuși să rămână sfânt? Iar răspunsul se află în crucea lui Isus Hristos.

În crucea lui Isus Hristos vedem o revelație extraordinară și unică a plinătății atributelor lui Dumnezeu. Dumnezeu este drept, El trebuie să condamne păcatul nostru. Dumnezeu este dragoste, așa că devine om prin intermediul Fiului Său, trăiește o viață perfectă ca și om, iar apoi merge la cruce. Iar pe acea cruce păcatele poporului Său sunt aruncate asupra Lui și toată dreptatea lui Dumnezeu, toată mânia lui Dumnezeu pe care noi o merităm, este aruncată asupra lui Hristos. Măsura exactă care era necesară pentru a satisface pe deplin dreptatea lui Dumnezeu. După ce a suferit, Hristos a spus: “S-a isprăvit!” Aceasta însemna că El a făcut ce era necesar pentru a satisface dreptatea lui Dumnezeu împotriva poporului Său. El a plătit prețul în întregime.

Este atât de important să înțelegem că păcatele noastre nu au fost ispășite pur și simplu pentru că romanii

L-au bătut pe Isus și L-au răstignit pe cruce. Păcatele noastre au fost ispășite pentru că pe acea cruce El a purtat păcatele noastre și a fost voia Domnului, a fost voia lui IAHVE să-L zdrobească. Mânia lui Dumnezeu care ar fi trebuit să cadă asupra ta și asupra mea, a căzut asupra singurului Său Fiu. Și El a îndurat-o pe deplin. El a plătit prețul. El a murit, pentru că plata păcatului este moartea. Iar a treia zi a înviat din morți. Iar acum stă la dreapta lui Dumnezeu. Și nu este niciun alt nume, niciun alt nume, în nicio altă lume nu este alt nume dat oamenilor în care să putem fi mântuiți, decât Numele lui Isus Hristos. El este Calea, Adevărul și Viața. Și nimeni nu vine la Tatăl decât prin El. Este un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos. Iar pentru a fi mântuiți, Biblia îi cheamă pe toți oamenii să se pocăiască de păcatele lor și să creadă Evanghelia.

Ce înseamnă să te pocăiești? Mulți au definit termenul ca însemnând “a schimba mintea cuiva”. Aceasta înseamnă cuvântul în greacă și este adevărat. Dar el înseamnă mult mai mult decât putem noi concepe în cultura din ziua de azi. Poate crezi că a schimba mintea cuiva este ceva destul de superficial. S-ar putea să fie, dar nu este, dacă înțelegi ce este mintea. Mintea, în Biblie, se referă la minte, la inimă; este centrul de control al ființei umane. Este centrul de control al voinței noastre, al emoțiilor noastre, al intelectului nostru, al procesului nostru decizional. Deci, ceea ce spune El este că dacă tu ai avut o schimbare a minții, restul se va schimba odată cu ea.

Permiteți-mi să vă dau o descriere perfectă a pocăinței. Apostolul Pavel a avut o schimbare a minții. Când a plecat pe drumul Damascului, a plecat cu ordine de a prinde creștini. De ce? Iată ce credea el, iată ce gândea: Pavel credea că Hristos a fost cel mai mare blasfemiator care a trăit vreodată pe pământ. Aceasta credea el. De asemenea, el mai credea că creștinii erau o sectă groaznică ce trebuia distrusă. Aceasta credea el. Iar apoi, pe drumul spre Damasc, el a avut o întâlnire cu Hristos cel înviat. Și ce s-a întâmplat? Gândirea lui s-a schimbat. Întreaga lui realitate s-a dovedit a fi greșită. Tot ceea ce a crezut el despre realitate, în special cu privire la Dumnezeu, era greșit. El a recunoscut că a greșit și a început să gândească total diferit. Ce credea el acum? Că Hristos este Fiul lui Dumnezeu și mult așteptatul Mesia. Acum credea că creștinii sunt cu adevărat poporul lui Dumnezeu, Israelul lui Dumnezeu. Și pentru că gândurile lui s-au schimbat, toate celelalte s-au schimbat. După ce a fost botezat, a început să slujească, să predice Evanghelia și să fie persecutat pentru credința pe care altădată el însuși o persecuta.

Vedeți, a te pocăi înseamnă să-ți dai seama că toată gândirea ta, întreaga ta concepție despre realitate a fost greșită. Și apoi să înțelegi și să te supui adevărului lui Dumnezeu despre cine este El, cine ești tu și cine este Isus și ce a făcut El pentru tine.

Acum, întrebarea este: Tu te-ai pocăit? Mintea ta s-a schimbat? Iar acea schimbare a minții, a dus ea la o schimbare a intelectului, a voinței și a emoțiilor tale? Păcatele pe care odată le iubeai, le urăști acum? Sfințenia pe care odată o ignorați, o dorești acum? Hristosul de care nu aveai parte, de care erai separat, Îl prețuiești acum? Consideri Împărăția Cerurilor ca pe un mărgăritar de mare preț? Acestea sunt dovezi sigure că o lucrare de pocăință a avut loc în inima ta.

Dar nu trebuie doar să ne pocăim, ci să și credem în Isus Hristos. Să recunoaștem că nu există absolut nimic în noi care să ne poată mântui. Așa cum spune un imn: “Cu mâinile goale vin, doar de crucea lui Hristos mă agăț”. Este o recunoaștere a faptului că ai o singură speranță. Și 100% din această speranță se găsește în persoana și lucrarea lui Isus Hristos. Să știi atât de bine că nu te poți mântui singur, încât dacă cineva ți-ar sugera că poți intra în cer prin fapte bune, aceasta să-ți provoace silă și să strigi: “Nu! Nu! Blasfemie! Nu! Sunt mântuit pentru un singur motiv: în urmă cu 2000 de ani Fiul lui Dumnezeu Și-a vărsat sângele și a murit pentru mine.” Deci mântuirea

vine prin pocăință și credință în Isus Hristos.

Acum, dacă tu crezi cu adevărat în Hristos, ai viața veșnică. Dar cum știi că ai crezut cu adevărat? Chiar dacă ai avut o anumită experiență de convertire și ai simțit un fel de pace a lui Dumnezeu și multe alte emoții, cum știi cu adevărat că este real? Unul din modurile în care știi că e real este că va continua. Nu neapărat starea euforică va continua, dar ce va continua este că vei continua să crești în har. Vei continua să te adâncești în pocăință. Vei continua să te adâncești în credință. Încetul cu încetul vei fi transformat tot mai mult în asemănarea cu Isus Hristos.

Dar mă vei întreba: “Frate Paul, un creștin adevărat mai păcătuiește?” Da, din nefericire, da. Poate un creștin adevărat să cadă în păcat? Da. Dar iată care este diferența: un creștin adevărat nu poate trăi într-o stare continuă de carnalitate, într-o stare continuă de imaturitate. Pentru că Biblia spune: “Acela care a început în voi o bună lucrare, o va isprăvi”. Biblia vorbește în Evrei 12 despre faptul că unul dintre cele mai mari semne ale unei convertiri adevărate este că Dumnezeu va veghea asupra ta cu o grijă părintească plină de dragoste și te va disciplina și te va pedepsi atunci când te vei abate de la cale. Nu pentru că atitudinea Lui față de tine s-a schimbat, ci pentru că te iubește și dorește sfințirea ta. Odată ce devii creștin, devii parte a providenței lui Dumnezeu, iar Acela care a început o bună lucrare, o va isprăvi.

Evangelia lui Isus Hristos spune că Dumnezeu este drept, că omul este total depravat și demn de toată condamnarea, că pentru a-l putea ierta pe om, trebuia mai întâi ca dreptatea lui Dumnezeu să fie satisfăcută. Iar acest lucru a fost împlinit pe cruce, unde Hristos a stat în locul poporului Său, a purtat păcatul lor și a fost zdrobit sub întreaga greutate a mâniei lui Dumnezeu care era îndreptată împotriva lor. El a plătit prețul în întregime prin moartea Sa, apoi a înviat din morți, iar acum toți oamenii de pretutindeni pot fi mântuiți prin pocăință și credință în Isus Hristos. Iar evidența acestei pocăințe care duce la mântuire și acestei credințe care duce la mântuire va fi lucrarea continuă a lui Dumnezeu care duce la sfințenie.